

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10Csp/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118260174
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118260174.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci žalobcu M. T., W.. XX. Y. XXXX, XXX XX F. F., L. XXXX/XX, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, 974 01 Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, IČO: 40 887 481, za účasti intervenienta na strane žalobcu Y. Y.Č., W.. XX. I. XXXX, M. F. XXX XX F. F., Y. F. XX/X, zastúpeného Lion Law Partners s. r. o., 974 01 Banská Bystrica, Komenského 14A, IČO: 36 862 461, proti žalovanej Generali poisťovňa, a. s., 841 04 Bratislava, Lamačská cesta 3/A, IČO: 35 709 332, zastúpenej MST PARTNERS, s. r. o., advokátska kancelária, 811 01 Bratislava, Laurinská 3, IČO: 36 861 545, o zaplatenie sumy 15 048 eur, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á uhradiť žalobcovi sumu 17 788,97 eur na účet intervienta na strane žalobcu číslo účtu IBAN: SK67 0200 0000 0025 1034 6422 v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á p r á v o na náhradu trov konania od žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca počas konania rozšírenou (uznesenie č. k. 10Csp/46/2018 - 105 zo dňa 21. decembra 2018) žalobou (podanou dňa 13. apríla 2018) žiada uložiť žalovanej uhradiť na účet intervienta sumu predstavujúcu náhradu škody, ktorú spôsobil intervientovi zavinením dopravnej nehody dňa 9. apríla 2016, následkom ktorej zomrela matka intervienta X. Y.E.. Žalovaná istina pozostáva zo sumy 15 000 eur (náhrady nemajetkovej ujmy), sumy 48 eur predstavujúcej poplatok za dedičské konanie po nebohej (spolu v sume 15 048 eur priznanej intervientovi ako náhrada škody v trestnom konaní rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 3T/15/2017 - 428 zo dňa 8. augusta 2017) a sumy 2 740,97 eura predstavujúcej trovy právneho zastúpenia poškodených v trestnom konaní. Uplatnený nárok i aktívnu a pasívnu legitímáciu strán v konaní opiera žalobca o § 4 ods. 1, 2 písm. a), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „ZoPZP“), lebo v rozhodnom čase bol u žalovanej povinne zmluvne poistený zmluvou č. 8880074484 a škoda intervientovi vznikla následkom dopravnej nehody. S poukazom na § 104 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) žalobca odmieta námietku premlčania vznesenú žalovanou. Tvrdí tiež, že aktuálna judikatúra (napr. uznesenie ÚS SR III. ÚS 646/2015 - 30 zo dňa 16. decembra 2015, rozsudok NS SR v konaní sp. zn. 6 MCdo 1/2016 zo dňa 31. júla 2017) považuje v týchto prípadoch nemajetkovú ujmu za škodu, ktorá má byť nahradená podľa § 4 ZoPZP. Výšku nárokov považuje za preukázanú o. i. rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 3T/15/2017, ktorým je podľa žalobcu súd v tomto konaní v zmysle § 193 CSP viazaný, lebo iné rozhodnutie by bolo v rozpore s princípom právnej istoty a zásadou res iudicata. Na námietky žalovanej, že sa neodvolal proti trestnému rozsudku argumentuje, že trestné konanie nie je sporové a sám súd musel zistiť skutkový stav veci. Žalobca podotýka, že žalovaná nahradila škodu priznanú v trestnom konaní ostatným poškodeným (R. C. v sume 635,02 eur, R. V. v sume 1 017,84 eur a Union zdravotnej poisťovni, a.s. v sume 7 961,99 eur).

2. Písomným podaním doručeným súdu dňa 28. mája 2018 vstúpil do konania na strane žalobcu intervient Y. Y., poškodený smrťou matky pri dopravnej nehode zavinenej žalobcom. Jeho právny zástupca argumentuje, že škoda, ktorú má podľa trestného rozsudku nahradiť poškodenému intervientovi žalobca má byť plnená z povinného zmluvného posietenia žalobcu u žalovanej. Uvádza, že fakt, že plnenie žiada žalobca na účet uvedený intervientom, nemá význam z hľadiska aktívnej vecnej legitímácie, lebo ide len o miesto plnenia. Intervient tvorí s R. V. a R. C. neformálne rodinné spoločenstvo, a pretože trpí depresívnymi stavmi a schizofréniou, nemá vlastný účet. Preto žiada, aby bola priznaná náhrada škody uhradená na účet R. V.. Na podporu tvrdenia žalobcu právny zástupca intervienta uvádza, že rozsudok NS SR v konaní sp. zn. 6 MCdo 1/2016, podľa ktorého nároky na náhradu škody v takýchto prípadoch patria do režimu poistného plnenia, bol uverejnený v zbierke stanovísk a rozhodnutí. Uvádza tiež, že dokazovaním v tomto konaní bolo preukázané zhoršenie zdravotného stavu intervienta oproti stavu za akého rozhodoval trestný súd v adhéznom konaní.

3. Žalovaná žiada žalobu zamietnuť. S poukazom na § 106 ods. 1 OZ a § 15 ods. 2 ZoPZP namieta premičanie uplatnenej pohľadávky s tým, že k dopravnej nehode došlo dňa 9. apríla 2016 (kedy sa poškodený o vzniku škody dozvedel) a žaloba bola doručená súdu až po uplynutí dvojiročnej premičacej lehoty dňa 13. apríla 2018. Argumentuje i nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorý nepreukázal splnenie predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody. Namieta i nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie s tým, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch pozostalým po obetiach dopravných nehôd nie je krytá povinným zmluvným poistením, ale právny základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej usmrtením blízkych osôb upravuje § 11 a nasl. OZ a v takom prípade je daná aktívna legitímácia subjektu, ktorému svedčí existencia kvalifikovanému vzťahu s nebohým, čo tu nie je žalobca. Namieta i neprimeranú výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy, lebo v trestnom konaní, v ktorom bola suma 15 000 eur označená ako škoda, nebola súdom riadne preskúmaná a odôvodnená. Žalovaná uvádza, že z výpovede intervienta v tomto konaní vyplynulo, že už pred smrťou matky mal psychické problémy a následkom užívania návykových látok bol hospitalizovaný v roku 2008. Podotýka, že zo L. Y.. R. U. zo dňa 24. novembra 2016 v trestnom spise vyplýva, že intervient bol liečený na psychiatrickom oddelení. S poukazom na to, že matka intervienta zomrela v apríli 2016, t.j. len rok po hospitalizácii intervienta kvôli zhoršenému zdravotnému stavu, má žalovaná za to, že nemožno presne vyhodnotiť do akej miery bol zhoršený zdravotný stav intervienta po smrti matky dôsledkom straty blízkej osoby a do akej miery pokračovaním objektívne indikovaných psychických problémov z minulosti. Žalovaná poukazuje i na prepúšťaciu správu z psychiatrického oddelenia, podľa ktorej bol intervient agresívny a matke i nadával. Z toho vyvodzuje, že intervient a jeho matka mali konflikty, ktoré nemožno nazvať iba bežnými nedorozumeniami. To spochybňuje podľa žalovanej intenzitu nemajetkovej ujmy, ktorú intervient utrpel stratou matky. Žalovaná tiež argumentuje, že podľa § 5 ods. 2 písm. a) ZoPZP má právo odmietnuť plnenie, lebo žalobca bez jej súhlasu uznal povinnosť nahradiť škodu (nemajetkovú ujmu). Tvrdí, že rozsudok v trestnom konaní je záväzný len inter partes a ona nebola účastníkom konania. V reakcii na rozšírenie žaloby o náhradu trov trestného konania žalovaná tvrdí, že nie sú splnené podmienky § 4 ods. 2 písm. c) ZoPZP, lebo poisťovňa si splnila včas všetky svoje povinnosti. Ustanovenie § 4 ods. 2 ZoPZP podľa žalovanej neobsahuje nárok, pod ktorý možno subsumovať súdny poplatok za dedičské konanie, lebo ten s dopravnou nehodou nesúvisí.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, intervienta, svedka T. V., vypočutím právnych zástupcov strán a oboznámením sa s ich písomnými vyjadreniami, obsahom spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/15/2017 (obsahujúceho o. i. rozsudok č.k. 3T/15/2017 - 428 zo dňa 8. augusta 2017, uplatnenie nároku poškodených na náhradu škody písomným podaním ich právneho zástupcu zo dňa 9. januára 2017 a lekárske správy o zdravotnom stave intervienta), písomnou komunikáciou právnych zástupcov strán, písomnou komunikáciou žalovanej, Union zdravotnej poisťovne, a.s. a poškodených, a na tomto základe zistil pre rozhodnutie významné nasledovné:

5. Rozsudkom č. k. 3T/15/2017 - 428 zo dňa 8. augusta 2017 (právoplatným dňa 4. septembra 2017) bol žalobca uznaný vinným z prečinu usmrtenia zavinením dopravnej nehody dňa X. E. XXXX, pri ktorej narazil do chodkyne X. Y. (matky intervienta na strane žalobcu), ktorá utrpelým zraneniam podľahla dňa XX. E. XXXX. Za to mu súd uložil podmienený trest odňatia slobody, trest zákazu činnosti a uložil mu nahradiť škodu poškodeným Y. Y. (intervientovi) v sume 15 048 eur, R. C. v sume 635,02 eura, R. V. v sume 1 017,84 eur a Union zdravotnej poisťovni, a.s. v sume 7 961,99 eura.

6. Nárok poškodených na náhradu škody v trestnom konaní uplatnil písomne ich právny zástupca dňa 9. januára 2017. V mene poškodeného Y. Y. (intervienta) uplatnil primerané zadostučinenie z titulu nemajetkovej ujmy v sume 15 000 eur a náhradu súdneho poplatku za konanie o dedičstve v sume 48 eur.

7. Nie je sporné, že v čase zavinenia dopravnej nehody mal žalobca so žalovanou uzatvorenú poisťnú zmluvu č. 8880074484 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

8. Dňa 30. novembra 2017 vyzval právny zástupca žalobcu písomne žalovanú, aby nahradila intervientovi Y. Y. škodu v sume 15 048 eur priznanú mu rozsudkom č. k. 3T/15/2017 428 zo dňa 8. augusta 2017. Žalovaná mu dňa 7. decembra 2017 písomne oznámila, že na základe tohto rozsudku vyplatila náhradu škody poškodeným R. C. v sume 635,02 eura, R. V. v sume 938,17 eura a Union zdravotnej poisťovni, a.s. v sume 7 961,99 eura a vyzvala ho, aby doplnil špecifikáciu nároku intervienta.

9. V reakcii na odpoveď žalovanej vyčíslil právny zástupca žalobcu dňa 18. decembra 2017 písomne uplatnený nárok ako nemajetkovú ujmu v sume 15 000 eur a súdny poplatok za konanie o dedičstve v sume 48 eur. Na túto výzvu reagovala žalovaná listom zo dňa 22. januára 2018 odmietavo s poukazom na § 5 ods. 1 písm. d) ZoPZP.

10. Náhrada škody poškodeným R. C., R. V. a Union zdravotnej poisťovni, a.s. žalovanou na základe rozsudku č. k. 3T/15/2017 - 428 zo dňa 8. augusta 2017 je preukázaná i listami žalovanej adresovanými týmto poškodeným v dňoch 25. októbra 2017, resp. 22. novembra 2017.

11. Žalobca vypočutý ako strana pred súdom uviedol, že sa po zavinení dopravnej nehody ocitol v ťažkej životnej situácii. Proti rozsudku v trestnom konaní sa neodvolal, lebo si bol vedomý, že poškodený intervient má po smrti matky právo aspoň na takúto satisfakciu. Mal za to, že škoda bude uhradená z povinného zmluvného poistenia. Vysvetlil, že uplatnenú sumu žiada uhradiť na iný ako svoj účet preto, že tieto peniaze patria rodine intervienta.

12. Intervient na strane žalobcu vypočutý ako strana pred súdom uviedol, že kvalita jeho života sa po smrti matky výrazne zhoršila. V čase smrti matky žili v jednej domácnosti a spoločne hospodárili. Okrem bežných nedorozumení nemali konflikty, ich vzťah bol dobrý. Matka mu bola najbližšou osobou a oporou, najmä keď sa liečil a bol nezamestnaný. Intervient priznal, že pred viac ako 10 rokmi užíval marihuanu a pervitín. Hospitalizovaný bol v roku 2008. Matka ho viedla k tomu, aby sa liečil, podporovala ho a jej zásluhou sa z toho dostal. Stratou matky psychicky trpí. Po jej smrti nebol schopný ekonomicky udržať byť v F. F., na ktorý si robil nárok aj jeho 96 - ročný otec, s ktorým sa nestýka (rodičia sa v minulosti rozviedli) a musel sa odsťahovať k 90 - ročnej starej matke do obce N. - M.. Intervient uviedol, že trpí duševnou poruchou, neustálymi depresiami. Lieči sa na psychiatrii a poberá čiastočný invalidný dôchodok v sume 120 eur mesačne. Zo zdravotných dôvodov sa mu nedarí zamestnať sa, ale hľadá si prácu. V minulosti pracoval v spoločnosti L., L.C..I.. U. F. F., ale po presťahovaní sa mu nevypláti každodenné dochádzanie. Ekonomicky ho podporuje najmä stará matka, ktorá kupuje stravu, ale aj strýko Kollár s manželkou. Intervient uviedol, že nemajetkovú ujmu v sume 15 000 eur v trestnom konaní uplatnil na základe konzultácie so svojím právnym zástupcom.

13. Svedok T. V., manžel sestry nebohej matky intervienta, pred súdom uviedol, že smrťou matky stratil intervient životnú oporu. Jeho zdravotný stav nebol dobrý, liečil sa na psychiatrii, ale po smrti matky sa výrazne zhoršil. Pretože nebol schopný z čiastočného invalidného dôchodku udržať byť, musel sa prisťahovať k svojej 90 - ročnej starej matke do obce N.-M.. Svedok uviedol, že intervient bol na svoju matku plne odkázaný, v súčasnosti sa pretĺka. Snažil si nájsť prácu, ale so zamestnaním v chránených dielňach je problém, lebo do F. F. dochádzať je ďaleko. Žije z toho, čo si navarí z domácich zásob. Nemá peniaze, aby si objednával obedy.

14. Z lekárskeho správ Psychiatrického oddelenia FNsP F. D. Roosevelta (čl. 43 a nasl. trestného spisu) súd konštatuje, že v čase od 11. septembra 2014 do 22. októbra 2014 bol intervient hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení, kam bol privezený v doprave policie po tom, čo bol údajne doma agresívny voči matke. Zo správ vyplýva, že v minulosti užíval drogy, v čase prijatia sa javil ako psychoticky dezintegrovaná osobnosť.

15. Podľa § 4 ods. 1, 2 písm. a), c), 4 ZoPZP sa poistenie zodpovednosti vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení i na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie. Poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 2 písm. a) ZoPZP ak poisťovacia zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ je oprávnený plnenie sčasti alebo úplne odmietnuť, ak poistený bez súhlasu poisťovateľa uzná povinnosť nahradit' škodu alebo jej časť nad rámec poistného plnenia, ktoré by inak poisťovateľ bol povinný poskytnúť podľa tohto zákona.

Podľa § 15 ods. 1, 2 ZoPZP náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

16. Podľa § 100 ods. 1, 2 OZ sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 104 OZ pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poisťovnej udalosti.

Podľa § 106 ods. 1, 2 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

17. Predmetom konania je uplatnený nárok žalobcu na poistné plnenie, ktoré žiada poskytnúť za neho intervientovi na jeho strane v sume, ktorá mu bola právoplatne priznaná ako náhrada škody v trestnom konaní, i sume, ktorú uplatnili poškodení ako náhradu škody vo forme trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Pretože poistné plnenie predstavuje náhradu škody poškodeným, nie je podľa názoru súdu významné, že miestom plnenia (účet na ktorý má žalovaná plniť) nie je účet patriaci žalobcovi. Plnenie spočívajúce v náhrade škody poškodeným za žalobcu, je de facto plnením v prospech žalobcu. Tu treba zdôrazniť, že žalovaná ostatným poškodeným náhradu škody, ktorú uložil súd v trestnom konaní žalobcovi poškodeným nahradit', bez námietok uhradila.

18. Aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovanej je daná ich právnym vzťahom založeným v čase dopravnej nehody platnou a účinnou poistnou zmluvou č. 8880074484, predmetom ktorej je povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

19. Námietku premlčania uplatnenej pohľadávky vznesenú žalovanou súd nepovažuje za relevantnú. Pretože predmetom konania je poistné plnenie, treba pri posúdení premlčania aplikovať § 104 OZ. Za tohto stavu začala trojročná premlčacia lehota plynúť až rok po dopravnej nehode (dňa X. E. XXXX), resp. rok po smrti X. Y. (dňa XX. E. XXXX). Preto bola žaloba dňa 13. apríla 2018 podaná pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty a uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný.

20. Uplatnený nárok žalobcu pozostáva z náhrady škody priznanej poškodenému intervientovi v trestnom konaní (de facto náhrady nemajetkovej ujmy v sume 15 000 eur a sumy 48 eur predstavujúcej súdny poplatok, ktorý intervient uhradil za dedičské konanie po matke) a náhrady trov právneho

zastúpenia poškodených v trestnom konaní v sume 2 740,97 eura. Je nesporné, že všetky zložky nároku vznikli v dôsledku smrti matky intervienta, a preto sú nákladmi následkom usmrtenia v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP (v prípade trov právneho zastúpenia možno aplikovať i 4 ods. 2 písm. c/ ZoPZP ako účelne vynaložené náklady poškodených na právne zastúpenie pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a/ v trestnom konaní). Priznanie poistného plnenia predstavujúceho náhradu škody v sume 48 eur (poplatok v dedičskom konaní) a v sume 2 740,97 eura (trovy právneho zastúpenia) tak nesporne vyplýva z citovaných ustanovení ZoPZP.

21. V prípade náhrady nemajetkovej ujmy priznanej intervientovi ako náhrada škody v sume 15 000 eur v trestnom konaní žalovaná namieta, že nemajetková ujma nie je podľa ZoPZP a navyš nebola v trestnom konaní náležite preukázaná. Slovenská súdna prax však v ostatných rokoch v súlade s európskou judikatúrou zaujala stanovisko, že ak vnútroštátne právo umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody (tu intervientovi) požadovať náhradu utrpením nemajetkovej ujmy, musí byť táto náhrada krytá povinným poistením motorového vozidla a z neho likvidovaná. Jedným z dôvodov je nesporné fakt, že inak by v situáciách, keď škodca (tu žalobca) nedisponuje dostatkom vlastných finančných prostriedkov a majetkom na náhradu nemajetkovej ujmy pozostalým, bolo ich právo na náhradu nemajetkovej ujmy len formálne a nerealizovateľné, hoci tu existuje povinné zmluvné poistenie prinášajúce poisťovníam ekonomický profit. Ak teda § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP upravuje, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, je zrejme, že tieto majú byť plnené z poistného plnenia.

22. Na otázku, či nemajetkovú ujmu v týchto prípadoch treba považovať za náhradu škody v zmysle ZoPZP (ktorý termín „nemajetková ujma“ nepozná) odpovedal ÚS SR v uznesení III. ÚS 646/2015 - 30 zo dňa 16. decembra 2015, v odôvodnení ktorého o. i. konštatoval, že i z rozsudku Súdneho dvora vo veci sp. zn. C-287/12 zo dňa 24. októbra 2013 vyplýva, že ak členský štát priznáva nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, nemôže jej maximálnu výšku stanoviť nižšie, ako sú výšky minimálneho poistného krytia stanovené v článku 1 ods. 1 a 2 druhej smernice Rady zo dňa 30. decembra 1993 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Ešte jednoznačnejšie sa vyjadril NS SR, keď v odôvodnení rozsudku v konaní sp. zn. 6 MCdo 1/2016 zo dňa 31. júla 2017 uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR konštatoval, že „škodou pre účely zákona ZoPZP je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obetí dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, a že v spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná“.

23. Vychádzajúc z uvedeného je nesporné, že v súlade s aktuálnou judikatúrou musí súd pri rozhodovaní za náhradu škody považovať i uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú má za škodcu plniť poisťovňa z povinného zmluvného poistenia. Tu treba konštatovať, že rozhodnutie súdu v trestnom konaní o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy vo forme náhrady škody poškodenému, je právoplatné a záväzné nielen medzi stranami tohto konania, ale i pre súd v tomto konaní o poistné plnenie. Je faktom, že trestné konanie nie je sporovým konaním v zmysle civilného kontradiktórneho procesu, ale jeho účastníkom je i prokurátor. Preto priznanú výšku náhrady škody nemožno považovať za výsledok neobjektívnej dohody účastníkov trestného konania, ktorú by súd len nekriticky schválil.

24. Bez ohľadu na uvedené má súd na základe dokazovania vykonaného na návrh žalovanej i právneho zástupcu intervienta za to, uplatnená výška nemajetkovej ujmy zodpovedá negatívne zásahu smrti matky do života poškodeného. Je zrejme, že intervient ako osoba zvlášť zraniteľná z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu a neschopnosti plne sa pracovne uplatniť, bol smrťou matky, na ktorú bol osobnostne, psychicky i ekonomicky výrazne odkázaný, výrazne poškodený. Smrťou matky stratil najbližšieho človeka a životnú oporu. Po smrti matky sa musel z dôvodu ekonomickej neschopnosti udržať byt presťahovať do iného prostredia vo vzdialenejšej obci. Tým stratil primerané zamestnanie v F. F. a možnosť nájsť adekvátne pracovné uplatnenie v mieste bydliska alebo jeho okolí je výrazne limitovaná. Okolnosti, ktorými argumentuje žalovaná, nepovažuje súd z hľadiska určenia výšky nemajetkovej ujmy za významné. Je nesporné, že v minulosti požíval intervient návykové látky a dostal do stavu, že jeho osobnosť možno charakterizovať ako psychotickú. Z tohto hľadiska treba posudzovať i v lekárskej správe spomenutý konflikt s matkou, ktorý mohol byť ojedinelým excesom a nie normou vo vzťahu syna a matky.

25. Z uvedených dôvodov súd žalobe ako dôvodnej vyhovel v plnom rozsahu.

26. Pretože žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, priznal mu súd v zmysle § 255 CSP plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, písomne prostredníctvom podpísaného súdu.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, čo ním sleduje, proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu ho napáda, prečo ho považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v takom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden mohol založiť do spisu a ďalší subjekt dostal jeden. Ak sa nepredloží potrebný počet, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby realizovala jej procesné práva tak, že bolo porušené právo na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla zaviniť nesprávne rozhodnutie,
- e) súd nevykonal dôkazy navrhnuté na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd dospel na základe dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, lebo sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.